

1

ບໍລິສັດ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัลพุหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปักครองในระบบประชาธิปไตย อันมี
พระมหากษัตริย์เป็นประมุข รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศมาจาก การเลือกตั้งจากประชาชน
ดังนั้น รัฐบาลทุกบุคคลสมัยที่เข้ามาบริหารประเทศไทย ต่างก็มีการแกล้งนโยบาย เพื่อให้การ
บริการประชาชนให้อยู่ดีกินดีทุกด้าน ตลอดจนสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนมาโดย
ตลอด นโยบายต่าง ๆ ถูกผลักดันลงสู่หน่วยงานของรัฐและนำนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ
ดังนั้นหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานต้องเน้นการให้บริการแก่ประชาชนในทุกด้านอย่างมี
คุณภาพ ซึ่งปัจจุบันแนวคิดเรื่องการบริการกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง ได้มีการ
นำมาใช้อย่างกว้างขวางทั้งในวงการราชการและวงการธุรกิจ ซึ่งถือว่าเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่
เน้นลูกค้าหรือผู้รับบริการเป็นสำคัญ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2550 มาตรา 281 และมาตรา 283 กำหนดให้มีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น
เพื่อให้องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะที่
สอดคล้องกับความต้องการและเจตนาของประชาชน ในแต่ละท้องถิ่นและกำหนดให้มี
การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการ
ปักครองตนเอง ตามเจตนาของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการ
ปักครองการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง
โดยเฉพาะ

แต่กระบวนการนี้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างจำกัดและอาจมีจุดอ่อนที่ไม่มีงบประมาณเป็นของตนเอง ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในตำบลเป็นไปด้วยความล่าช้า ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ทันต่อการเติบโตของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นรัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายที่กระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับพื้นฐานคือ ตำบล เพื่อเป็นรากฐานของระบบของชาติไปต่อกัน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานระดับตำบล

และเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับตำบลให้มีความคล่องตัว รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีทรัพยากรในการบริหารงานเป็นของตนเอง จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นทั่วประเทศ โดยมีลักษณะพิเศษ คือ มีอิสระในการบริหารงาน และมีความเป็นนิติบุคคล รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในการบริหารงานให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการให้อำนาจอิสระในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย อำนาจอิสระในการออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตตำบลเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย และอำนาจอิสระในการจัดเก็บรายได้ของตนเอง คือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย เป็นต้น

การจัดเก็บภาษีมีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับวิวัฒนาการของรัฐ ในขณะที่การกิจของรัฐบาลในการปกครองประเทศก่อให้เกิดการดำเนินงานทางการคลัง ภาย จึงเป็นเครื่องมือทางการคลังอย่างหนึ่งที่รัฐใช้สำหรับหารายได้ เพื่อนำมาใช้จ่ายเป็นค่าสาธารณูปโภค การเก็บภาษีมีประวัติศาสตร์ยาวนานพอ ๆ กับการเกิดขึ้นของการปกครองในศตวรรษที่ปัจจุบันเรียกว่าราชอาณาจักรไทย การภาครัฐต้องผูก臣และทรัพย์สินและการเกณฑ์แรงงาน แม้ว่าจะทำให้อา鼻จักรไทยโบราณ อันได้แก่ สูบสูบและกรุงศรีอยุธยา มีความมั่นคงแข็งแรง แต่ก็เป็นสิ่งที่บั่นทอนแรงงานและความรักสักของประชาชน ในที่สุด กษัตริย์ผู้ปกครองอาณาจักร ต้องหาวิธีการเพื่อบรรเทาภาระเหล่านี้ คือ การบัญญัติกฎหมายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน เช่น กฎหมายลักษณะบทศึกเพื่อลดจำนวนไฟร เป็นต้น และวิธีทางการเงินโดยวิธีการยกหนี้สินให้กับไฟร และวิธีทางการเงินโดยการยกหนี้สินให้กับไฟรที่รับจ้างเสียชีวิตบุตรและบรรยายไม่ต้องรับใช้หนี้สินใด ๆ (ศุภลักษณ์ พินิจ ภูมิคต. 2542 : 64)

การจัดเก็บภาษีอากรของไทยตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ไม่มีการอ้างอิงไว้แน่ชัด แต่ก็สามารถสืบกลับไปได้จากหลักศึกษาเรื่องพ่อขุนรามคำแหงมหาราชในสมัยสุโขทัย คาดการณ์ว่าจะมีวิวัฒนาการมาจากการที่สมัยนั้นมีการทำการท่าสองฝั่งแม่น้ำภาคและอาณาเขตภายในที่ได้ครอบครองเมืองใด ก็จะให้เมืองเหล่านั้นนำเครื่องบรรณาการมาถอนให้ นอกจากนี้ยังมีการจัดเก็บภาษีอากรอีกสูงแบบหนึ่ง คือ การจัดเก็บภาษีที่อยู่ในรูปเงินตรา การเกณฑ์แรงงานรายวันเพื่อมาทำการก่อสร้างต่าง ๆ ได้แก่ การสร้างป้อมปราการ หุคคลอกคลอง คูน้ำ เป็นต้น รัฐบาลมิใช่มีหน้าที่เฉพาะการป้องกันประเทศและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศเท่านั้น แต่รัฐบาลยังมีหน้าที่ในทางเศรษฐกิจอีกด้วย เพื่อให้ประชาชนกินดือยดี มีความสุข หน้าที่ในทางเศรษฐกิจของรัฐบาล มีดังนี้ หน้าที่ในการ

จัดสรรการใช้ทรัพยากรองสังคมให้เกิดประโยชน์มากที่สุด หน้าที่ในการกระจายรายได้ และทรัพย์สินให้เป็นธรรม หน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ต้องได้จากการมีปัญหานี้แล้วการบริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการจัดเก็บภาษีที่จะต้องได้รับการพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงในเรื่องประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีเพื่อเพิ่มรายได้จากการจัดเก็บภาษีให้มากขึ้น (กรมสรรพากร. 2540 : 53)

ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือหน่วยงานที่จัดเก็บภาษีร่วมกับกรมสรรพากร ซึ่งดังกล่าวมาแล้วว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะการกำหนดอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างการปกครององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคู่ยังกันเองให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงการการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภคระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองท้องถิ่นคู่ยังกันเอง

2. การจัดสรรส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยคำนึงถึงภารหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคู่ยังกันเอง

3. การจัดให้มีคณะกรรมการชั้นคณะกรรมการที่ดำเนินการทำหน้าที่ตามข้อ 1 และ 2 ประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีจำนวนเท่ากันในกรณีที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรภาษีและอากรตามข้อ 1 และ 2 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยแล้วคณะกรรมการตามข้อ 1 จะต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่หรือวันที่มีการจัดสรรภาษีและอากร แล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของกำหนดอำนาจและหน้าที่ และการจัดสรรภาษีและอากรที่ได้รับทำไปแล้ว ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ (กรมการปกครอง. 2542 : 53)

องค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 ในช่วง 2 ปีมาแล้ว (พ.ศ. 2550 – 2552) พบว่ามีจำนวนที่ล็อกดง ดังนี้ ในปี 2550 มีผู้มาชำระภาษี จำนวน 515 คน จัดเก็บภาษีได้จำนวนเงิน 26,417 บาท ในปี 2551 มีผู้มาชำระภาษี จำนวน 425 คน จัดเก็บภาษีได้จำนวนเงิน 25,360 บาท และในปี 2552 มีผู้มาชำระภาษี จำนวน 420 คน จัดเก็บภาษีได้จำนวน 25,250 บาท

หน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการให้บริการเสียภาษีโดยเน้นที่ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีเป็นสำคัญ แต่จากปรากฏการณ์ใน 3 ปี มาเนี้ยแนวโน้มว่าผู้เสียภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว มีจำนวนน้อยลง ผู้ศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการคลังองค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดเก็บภาษี มีความสนใจที่จะศึกษา ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ของประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียภาษีที่มีต่องค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการส่งเสริมความพึงพอใจของประชาชนต่อไป

คำาถามการศึกษา

- ผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น อยู่ระดับใด
- ข้อเสนอแนะในการให้บริการจัดเก็บภาษีของผู้เสียภาษีที่มีต่องค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

- เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น
- เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาความพึงพอใจของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่

องค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อําเภอปีอิยน้อย จังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้ที่เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อําเภอปีอิยน้อย จังหวัดขอนแก่น ทั้งหมด จำนวน 685 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรที่ศึกษาในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้ที่เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อําเภอปีอิยน้อย จังหวัดขอนแก่น จำนวน 253 คน ได้ขึ้นมาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ วิธีการคำนวณตามสูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 737)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษารั้งนี้มุ่งศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อําเภอปีอิยน้อย จังหวัดขอนแก่น ใน 5 ด้านของ จอห์น มิลเล็ต (John David Millet, 1963 อ้างถึงใน อรรถกถา มุ่งโน้นบ่อ 2549 : 38) ดังนี้

1. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค
2. ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา
3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ
4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง
5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสาระแก้ว อําเภอปีอิยน้อย จังหวัดขอนแก่น

4. ขอบเขตด้านเวลา

เมษายน - พฤษภาคม 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในส่วนที่ดี ที่ชอบ พ้อใจ ประทับใจ และมีความยินดี เมื่อได้รับการบริการในการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลลstruk เก้า อำเภอปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น 5 ศ้าน คือ

1.1 ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค หมายถึง การให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลลstruk เก้า อำเภอปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น มีการให้บริการ ยุติธรรมเป็นไปตามก่อนหลัง เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มาติดต่อเสมอภาคกัน เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำกับประชาชนที่มาติดต่อเสมอภาคกันเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพอ่อนโยนกับประชาชนที่มาติดต่อเจ้าหน้าที่ให้ ความเป็นกันเองกับทุกคนที่มาติดต่อเสียภาษี เจ้าหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสกับทุกคนที่มาติดต่อเสียภาษี

1.2 ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา หมายถึง การให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลลstruk เก้า อำเภอปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น อันวายความสะดวกในการเดินทางมาเสียภาษี เจ้าหน้าที่ให้การบริการด้วยความรวดเร็วตรงต่อเวลา การจัดทำป้ายบอกงาน ขั้นตอนและหลักฐานการขอรับบริการ ขั้นตอนในการชำระภาษีชัดเจน เข้าใจง่าย การให้บริการเป็นระบบชัดเจนไม่ยุ่งยาก

1.3 ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ หมายถึง การให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลลstruk เก้า อำเภอปือยน้อย จังหวัดขอนแก่นมีสถานที่จอดรถสำหรับประชาชนผู้มาติดต่อขอเพียง สถานที่นั่งรอรับบริการมีจำนวนเพียงพอ กับผู้มาติดต่อแบบฟอร์มแสดงรายการเสียภาษีมีจำนวนเพียงพอต่อผู้มาติดต่อรับบริการ มีเจ้าหน้าที่ที่คอยให้บริการเพียงพอต่อผู้มาติดต่อรับบริการ มีอุปกรณ์เครื่องเงินสำหรับใช้ในการกรอกข้อมูลอย่างเพียงพอ จัดนำ้ดื่มสำหรับผู้มาติดต่อขอรับบริการอย่างเพียงพอ มีห้องน้ำที่สะอาดไว้สำหรับผู้มาติดต่อขอรับบริการอย่างเพียงพอ

1.4 ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลลstruk เก้า อำเภอปือยน้อย จังหวัดขอนแก่นมีเจ้าหน้าที่ให้การบริการอย่างสม่ำเสมอสามารถทำงานแทนกันได้ มีการให้บริการ nok เวลาทำการและวันหยุดราชการสม่ำเสมอ เจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบติดตามงานให้แล้วเสร็จเสมอ มีการปรับปรุงแก้ไขรายการให้เป็นปัจจุบันเสมอ

1.5 ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า หมายถึง การให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลสาธารณะแก้ว อำเภอปีอ่อนน้อย จังหวัดขอนแก่น มีเอกสารคำร้องขอรับบริการซักเจนเข้าใจง่าย มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุชุมชนอย่างต่อเนื่อง มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้มีความชำนาญในด้านภาษีในการให้บริการ มีการให้บริการติดต่อสอบถามได้หลายทาง เช่น ทางโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต และไปรษณีย์

2. ก咽 หมายถึง เงินได้ที่เก็บจากประชาชน ผู้มีรายได้ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลสาธารณะแก้ว อำเภอปีอ่อนน้อย จังหวัดขอนแก่น มีหน้าที่ต้องเสียภาษีให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลรวม 3 ประเภท คือ

2.1 พระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

2.2 พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475 แก้ไขเพิ่มเติมรวม 5 ฉบับ ถึง พ.ศ. 2543

2.3 ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง พ.ศ. 2543

3. ประชาชน หมายถึง ผู้มารับบริการเกี่ยวกับการเสียภาษีให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลสาธารณะแก้ว อำเภอปีอ่อนน้อย จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ก咽 โรงเรือนและที่ดิน ก咽 บำรุงท้องที่ และก咽 ป้าย

ประโยชน์การศึกษา

ได้ทราบระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลสาธารณะแก้ว อำเภอปีอ่อนน้อย จังหวัดขอนแก่น ว่าอยู่ในระดับมาก น้อยเพียงใด และนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงในการวางแผนการจัดเก็บภาษีเพื่อให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจมากขึ้น